

SZEGEDI NÉPLAP

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT SZEGEDI LAPJA

II. évfolyam, 88. szám

Ára: 50 fillér

Kedd, 1957. április 16.

Lelkes
tömeggyűlések
országszerte

Új eljárással
gyorsabban érlelik
a szegedi szalámit

Mi történik
Jordániában?

Magára talált
a SZEAC

Harcos kiállítás a néphatalom, a szocializmus ügye mellett

25 ezer dolgozó vett részt a Klauzál téri nagygyűlésen

Vasárnap reggel. Az ónszínű felhőkkel szemerkél az eső, és áztatja Szeged utcáit. Hideg szél fúj, ám az üzemek, hivatalok és intézmények dolgozói már 9 órakor megkezdik a gyülekezést, hogy csoportosan vonuljanak fel a Klauzál téri nagygyűlésre. Kilenc óra után nemzeti színű és vörös lobogók alatt elindulnak a népes csoportok. Tömör sorokban jönnek a Textilművek, a Szegedi Kenderfonó, a Szörme- és Bőrruhakészítő, a Szalámigyár, az Újszegedi Kender-Lenszővő, s a többi üzemek, a vasút, az intézmények, hivatalok dolgozói. Több üzem munkásai gyárak zenekarának pattogó indulóira vonulnak a tér felé. Együttesen, zórtrendben haladnak a fiatalok, a KISZ-tagok. A Klauzál tér felé igyekeznek a háziasszonyok, a kisiparosok is. A Szeged környéki községekből — Tápérol, Kiskundorozsmárol, Szőregről, Kübelházárol, Tiszaszigetrol, Öszentivánrol, Gyálarétről, Mihálytelekről — népes csoportok jöttek a nagygyűlésre. A tér házait nemzeti színű és vörös lobogók díszítik. A dolgo-

zók sorában ilyen feliratú táblák olvashatók: „Eljen az MSZMP!” „Vesszenek az ellenforradalmárok!”.

Életkörülmények — termelés

Tíz óra előtt — a cudar idő ellenére is — mintegy 25 ezer ember sorakozik fel a Klauzál téren és a térre nyúló utcákban. Az ellenforradalmi események utáni első nagygyűlés tömegei azt is bizonyítják, hogy Szeged dolgozó népe a néphatalom, a szocializmus ügye mellett áll. Tíz órakor a nagygyűlés elnöksége elfoglalja helyét a nemzeti színű és vörös drapériákkal díszített emelvényen. Az elnökségben vannak a város politikai, gazdasági és kulturális életének vezetői, a munkások, a dolgozó parasztok és az értelmiségiek képviselői. Az elnökség tagjai között vannak a magyar fegyveres erők és a szovjet városparancsnokság képviselői.

Felcsendül a Hímnusz, majd Kiss Károly elvtárs, az MSZMP Szeged városi intéző bizottsága nevében üdvözlő a megjelenteket, és a gyűlés előadóját. Ezután Révész Géza elvtárs, altábornagy, honvédelmi miniszter lép a mikrofon elé.

zetségével eredményesen tudja védeni a nép érdekeit, gosan ítélő ember az országban és az országon kívül megállapíthatja, hogy a párt és a kormány politikája helyes volt, és gazdasági téren tevékenységével sikerült megakadályoznia a pénzromlást, az inflációt, a nagyarányú munkanélküliséget. Azután a szénbányászok hősies munkájáról beszélt a miniszter. Megállapította:

— Hasznosnak bizonyultak a kormányban a szénbányászokban tett bérügyi intézkedései. A kormány ezen kívül számos bérpolitikai intézkedést hozott, amely növelte a dolgozók jövedelmét. Az 1957-ben hozott bérügyi intézkedések, természetbeni juttatások, kedvezményes vásárlások, mintegy 3 milliárd 800 millió forinttal, a gyermektelen-ségi adó megszüntetése, mintegy 300 millió forinttal növelte

a lakosság, elsősorban a bérből és fizetésből élők jövedelmét. 1957-ben a nyugdíjak a múlt évivel szemben 500 millióval növekedtek. Ez évben a bérből és fizetésből élők jövedelme csaknem 6 milliárd forinttal na-

gyobb a tavalyinál. Ez az évi összbeárlap mintegy 16 százalékos emelkedését jelenti. Ezek az intézkedések a múlt hibáinak kijávitását, a dolgozók életszín-

(Folytatás a 3. oldalon.)

Révész Géza

honvédelmi miniszter beszéde

— Tisztelt nagygyűlés! Szeged város dolgozó népe! Kedves Elvtársak! — kezdte beszédét Révész elvtárs. — A forradalmi munkás-paraszt kormány és a Magyar Szocialista Munkáspárt Ideiglenes Központi Vezetősége üdvözlétét tolmácsolom Szeged város munkás, paraszt, értelmiségi dolgozóinak, ifjúságának.

— Az ellenforradalom leverése óta eltelt öt hónap alatt a pártunk és a kormányban a széles dolgozó tömegek támogatásával sikerült az ország politikai és gazdasági helyzetét lényegesen megszilárdítani. Mintán az ellenforradalmat a testvéri Szovjetunió fegyveres erői segítségével, fegyveres harccal szétvertük; maradványait föld alá kényszerítettük, a külföldi imperialista reakció köreinek segítségével gazdasági téren lendültek támadásba. Ha már nem sikerült a fegyveres harc — gondolták —; gazdaságilag teszik tönkre az országot.

Ezután részletesen vázolta, hogy az ellenforradalmárok és szekértolók által szervezett sztrájkok következtében a nemzeti jövedelemből több mint 10 milliárd forint esett ki.

— Az egész állami életben és a népgazdaságban meglazult a fegyvellem — mondotta. Teljesíthetetlen követelések áradata zúdult a kormányra és úgy látszott: a zürzavar, anarchia, gazdasági csőd lesz úrrá az országban. A forradalmi munkás-paraszt kormány ilyen nehéz viszonyok között vette kezébe az ország életének irányítását. Mindenekelőtt rendet kellett teremtenie, felszámolnia az ellenforradalmat, megszilárdítania a néphatalmat a Magyar Népköztársaság, a proletárdiktatúra államrendjét.

— Ha ma azt mondhatjuk, hogy a Magyar Népköztársaság, a proletárdiktatúra államrendje helyre van állítva, az ellenforradalom szét van verve, maradványai illegálitásban vannak, és Magyarországon a Magyar Nép-

köztársaság alkotmánya és törvénye által előírt törvényes rend uralkodik; — akkor megmondhatjuk, hogy ezen a területen a főfeladatot pártunk és kormányunk elvégezte. Mindez harcnak; fegyveres harcnak az eredménye; különösen, ami a kezdeti szakaszt illeti. Ha erről a harcról beszélünk, meg kell mondanunk; hogy a Magyar Népköztársaság fegyveres erőiben szolgáló elvtársak, a hadsereg és a rendőrség keretébe szervezett, karhatalmi egységbe mozgósított elvtársak, és a munkásörszégben levő elvtársak becsülettel megállták helyüket. Ezeknek a karhatalmi egységeknek hősi halottjai, sebesültjei, mártírjai voltak, szóval ezek az elvtársak a harc tűzében becsülettel álltak helyt.

Forradalmi fegyelmet!

— Október 23-án és az azt követő november 4-ig tartó harcokban nem a hadsereg és a rendőrség került csödbe, hanem az országos vezetők, különösen az oda beépült Nagy Imre híveiből kikerült árulók, vagy az oda bejurakodott régi horthysta, fasiszta elemek, akiknek áruló tevékenysége bénította meg fegyveres erőinket.

— Itt meg kell még említeni, hogy az újjászervezett honvédségünk, rendőrségünk, a karhatalom, s újonnan szervezett munkásörszégünk számára a fő feladat, a legfőbb parancs most a forradalmi fegyvellem. Mert az osztályellenség csak akkor ijed meg, ha fegyvelmezett erővel találja magát szemben. A dolgozó nép is azt az erőt támogatja, amely fegyvelmezett és fegyvelme-

(Liebmann Béla felvétele)

